

DEČJE VESTI

2021 • DRUGO TROMESEČJE • INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na prednjoj korici: Matais, 10 godina, rođen je sa nečim što neki ljudi u Trinidadu i Tobagu nazivaju „spoljašnji pupak“. Bog je uslišio njegove molitve za uspešnu operaciju. Pročitaj ceo događaj na 14. strani.

HAITI

4 Da li razumeš? / 3. april

6 Ljutita majka / 10. april

TRINIDAD I TOBAGO

8 Obraćanje zubara / 17. april

10 Ukradeni novac / 24. april

12 Božja milost na putu / 1. maj

14 Spoljašnji pupak / 8. maj

KOLUMBIJA

16 Juniorova tajna / 15. maj

18 Krštavanje nasilnika / 22. maj

20 Dečak propovednik / 29. maj

22 Strpljiv i uporan / 5. jun

MEKSIKO

24 Molitva za vreme odmora / 12. jun

26 Stvaranje muzike za Isusa / 19. jun

 28 Trinaesta subota: Dar života / 26. jun

30 Projekti buduće Trinaeste subote

31 Dodatne aktivnosti

35 Izvori za vođe

36 Karta

Vaši darovi na delu

Vaši darovi Trinaeste subote pre tri godine pomogli su u izgradnji novog krila za bolnicu Sautist, objekat adventista sedmog dana, u Vilahermosi u Meksiku. Novo krilo (siva zgrada u pozadini) očekuje se da će biti otvoreno 2024. godine.

©2021 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Prilike

Dar Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će Interameričkoj diviziji da otvori 13 centara uticaja „Bolji život“, po jedan u svakom od sledećih mesta:

- Antilski adventistički univerzitet (Portorikanska unija), Portoriko
- Adventistički univerzitet u Kolumbiji (Severna kolumbijska unija), Kolumbija
- Adventistički teološki fakultet na Kubi (Kubanska unija), Kuba
- Dominikanski adventistički univerzitet (Dominikanska unija), Dominikanska Republika
- Adventistički univerzitet na Haitiju (Haičanska misija), Haiti
- Univerzitet Linda Vista (Jugoistočna meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Navojoa (Severno-meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Montemorelos (Severna meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Severnih Kariba (Jamajčanska unija), Jamajka
- Adventistički univerzitet Centralne Amerike (Južna američka unija), Kostarika
- Univerzitet Južnih Kariba (Karipska unija), Trinidad
- Adventistički univerzitet u Venecueli (Zapadna venecuelanska misija), Venecuela
- Adventistički koledž Belize (Belizejska unija), Belize

Ovog tromesečja predstavljamo Interameričku diviziju, koja uključuje zemlje i područja u Karipskom moru, Centralnu Ameriku i severni deo Južne Amerike. Ovaj region je dom za gotovo 300 miliona ljudi i ima 3,75 miliona adventista sedmog dana. To je odnos jednog adventiste na 80 ljudi.

Projekti Trinaeste subote ovog tromesečja su jedinstveni: Svih trinaest univerziteta i fakulteta u ovoj diviziji dobiće deo darova Trinaeste subote kako bi bili osnovani centri uticaja „Bolji život“ u kojima će studenti moći da se obučavaju za rad misionara. Možete pronaći celokupni spisak ovih institucija višeg obrazovanja na ovoj stranici.

Hvala vam za darove Trinaeste subote pre tri godine koji su pomogli u finansiranju projekata na Antilskom adventističkom univerzitetu u Portoriku, Univerzitetu Južnih Kariba na Trinidadu i Tobagu, i bolnici Sautist u Meksiku. Možete pročitati iskustva sa Univerziteta na Južnim Karibima na stranicama 4-11.

PDF verziju časopisa Dečja misija možete preuzeti sa bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle sa bit.ly/adultmission. Misijski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/mission-spotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

HAITI, 3. april

Makso Dorolis, 40 godina

Da li razumeš?

Četrnaestogodišnji Makso uživao je u svakodnevnom čitanju Biblije. Otprilike sat vremena svakog popodneva provodio je u čitanju usred zelenila u dvorištu ispred kuće u glavnom gradu Haitija, Porto Prensua. Voleo je biblijske izveštaje, naročito one o Mojsiju i davanju Deset zapovesti.

Dvanaestogodišnja Nataša videla je jednog dana Maksa kako čita.

„Da li razumeš Bibliju?“, pitala ga je.

„Da“, rekao je. „Razumem.“

Pozvao ju je da je čitaju zajedno. Znao je da je Nataša adventista sedmog dana i da odlazi u crkvu drugog dana nego on. Zato je pomislio da će zajedničko proučavanje Biblije biti dobar način da je ubedi da treba da pođe nedeljom sa njim u crkvu.

„Oh, rado bih proučavala sa tobom!“, uzvikknula je Nataša. „Volela bih da podelim ono što znam o Bibliji sa tobom.“

Makso i Nataša su se dogovorili da se nađu tri puta nedeljno i proučavaju Bibliju zajedno.

Nakon mesec dana proučavanja Biblije, Makso je bio uveren da je subota, a ne nedelja Božji Šabat. Nataša mu je pokazala 86 stihova o sedmom danu – suboti u Bibliji.

Makso je pitao svog pastora zašto njihova crkva održava bogoslužjenja nedeljom.

„Možete li mi u Bibliji pokazati gde je nedelja određena kao Šabat?“, pitao je, podižući svoju crnu Bibliju.

Pastor nije mogao da mu pokaže nijedan stih koji je pokazivao da je nedelja Šabat.

„Da, nedelja je prvi dan sedmice“, rekao je pastor. „Ali Isus je vaskrsao u nedelju i zato je mi držimo kao Šabat.“

Makso je otvorio svoju Bibliju i počeo da mu pokazuje 86 stihova o sedmom danu, Šabatu tj. suboti. Pastor je bio iznenađen.

„Ja sam pastor i ovo je prvi put da vidim ove stihove“, rekao je.

„Kako si ih pronašao?“

„Mogu li da podelim ove stihove sa crkvom sledeće nedelje?“, pitao je Makso.

„Ne!“, uzviknuo je pastor. „Isus je umro na krstu i vaskrsao u nedelju. I to je kraj našeg razgovora!“

Sledeće nedelje Makso nije otišao u crkvu sa svojom porodicom. Nastavio je da proučava Bibliju sa Natašom. Prestao je da jede svinjsko meso, škampe i drugu nečistu hranu. Prestao je da pije pivo sa svojim prijateljima.

Nataša ga je pozvala da ide sa njom u Hrišćansku adventističku crkvu. „Možda sledeće sedmice“, rekao joj je Makso. Nije navikao da ide u crkvu subotom.

Ali jedne subote je odlučio da ode u crkvu sa njom. Da bi otišao, morao je da izostane iz škole u kojoj se i subotom održavala nastava. Nije želeo da kaže svojoj majci kuda ide jer se plašio da će ga ona zaustaviti. Spakovao je odelo u svoj ranac. Na pola puta do crkve, otišao je u jedan restoran i presvukao se u toaletu. Onda se sreo sa Natašom i zajedno su otišli u crkvu.

Bogoslužjenje je za Maksa bilo novo iskustvo. „Ne razumem“, rekao je posle Nataši. „Ne puštaju glasnu muziku, a pevanje i propoved su sasvim različiti. Sviđa mi se način na koji slavite Boga.“

Makso se vratio sle

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Haiti, Trinidad i Tobago na karti.
- Pogledajte Maksovu priču na Jutjub kanalu: bit.ly/Maxo-Dorlis-1.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Recite deci da će Haiti takođe dobiti sredstva od darova Trinaeste subote za izgradnju Centra za obuku misionara na Haićanskom adventističkom univerzitetu.

deće subote i sledeće. Dvadeset i drugog septembra 1995. godine, petnaestogodišnji Makso je kršten tokom evanđeoske serije predavanja. Nataša je bila oduševljena!

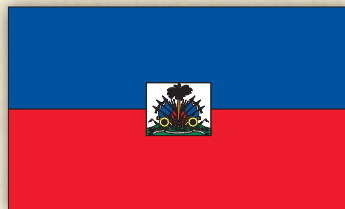
Makso je bio prvi u svojoj porodici koji je postao adventista. Putem njegovog svedočanstva petnaest članova njegove porodice, uključujući i njegovu majku, postali su adventisti sedmog dana. 🌍

Makso je zahvalan Nataši što je bila pravi misionar i što ga je poučavala o Bibliji. Danas studira na Univerzitetu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu u želji da postane pastor. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju centra za obuku misionara na univerzitetском kampusu.

MISIONSKI ZAPIS

Prvi adventistički misionar, V. Dž. Tener (W. J. Tanner), stigao je na Haiti 1905. godine i bio je iznenađen kada je tamo pronašao nekoliko grupa adventističkih vernika. Saznao je da je neko iz Engleske poslao adventističku literaturu na Haiti još 1879. godine. Jamajčanski krojač Henri Vilijams (Williams) i njegova supruga, koji su živeli na Haitiju, pročitali su literaturu i odlučili da svetkuju subotu. Uticaj ovog bračnog para doveo je do osnivanja adventističkih grupa koje je iznenađeni misionar pronašao 26 godina kasnije.

HAITI, 10. april

Ljutita majka

Makso Drolis, 40 godina

Petnaestogodišnji Makso je svojoj majci u proteklih godinu dana govorio da subotom ujutru ide u školu, koja se nalazila u glavnom gradu Haitija, Porto Prensua. Ali umesto toga, on je odlazio u Hrišćansku adventističku crkvu sa svojom trinaestogodišnjom drugaricom Natašom.

Konačno, Makso je odlučio da preda svoj život Isusu i za jedno nedeljno prepodne bilo je zakazano njegovo krštenje u Karipskom moru.

Dok se Makso pripremao za odlazak na mesto krštenja, majka ga je zamolila da je isprati u njenu crkvu. Makso je odbio odmahujući glavom. Rekao joj je da želi tog jutra da se krsti i da će ga krstiti adventistički pastor. Majka je bila jedna od važnih vođa u svojoj crkvi i to ju je naljutilo.

„Zašto želiš da se krstiš?“, zahtevala je da zna. „Ti si već hrišćanin.“

Makso je objasnio da je mnogo naučio o sedmom danu, tj. suboti iz Biblije, prvo proučavajući Bibliju sa Natašom i kasnije u

Adventističkoj crkvi. Majka je odbila da ga dalje sluša.

„Slušaj šta ću da ti kažem!“, viknula je. „Ako se krstiš, neću više da plaćam tvoju školarinu! Izbaciću te iz kuće!“

Makso je bio tužan kad je čuo majku kako govori na taj način, ali je bio uveren da donosi pravu odluku.

„Isus kaže u Bibliji: 'Ako te majka i otac napuste, ja ću se pobrinuti za tebe',“ rekao joj je. „Čak i ako ne budeš platila moju školarinu i prestaneš da mi daješ hranu, ja znam da će se Bog pobrinuti za mene.“

„Imaš dve mogućnosti“, rekla je majka. „Da ideš sa mnom u crkvu nedeljom i ja ću nastaviti da ti plaćam školarinu. Ili da ideš subotom u crkvu i ja ću prestati da ti plaćam školarinu i moraćeš da napustiš svoju kuću.“

Makso je otišao na obalu mora i toga dana se krstio zajedno sa još 200 ljudi koji su sa njim prisustvovali evanđeoskoj seriji predavanja u Adventističkoj crkvi. Zatim se vratio kući i spakovao svoju odeću. Napustiće kuću kao što mu je majka naredila. Dok je odlazio

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Haiti, Trinidad i Tobago na karti.
- Pogledajte Maksoa na Jutjub kanalu: bit.ly/Maxo-Dorlis-2.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Podelite sa decom da će Haiti takođe dobiti sredstva od darova Trinaeste subote za izgradnju Centra za obuku misionara na Haićanskom adventističkom univerzitetu.

do vrata, noseći svoj kofer, osetio je kako mu je majčina ruka dodirnula rame.

„Zašto me nisi poslušao, sine moj?“

Makso se okrenuo i ugledao majku u suzama. „Mama, dozvoli mi da sa tobom podelim ono što sam naučio o Bogu“, rekao je.

Dečak i njegova majka seli su na fotelje u dnevnoj sobi i Makso je otvorio svoju crnu Bibliju. Sledeća četiri sata, njih dvoje su zajedno proučavali Bibliju.

Majčino lice se promenilo dok je čitala.

„Žao mi je što sam bila ljuta“, rekla je. „Nisam ništa znala o tvojoj veri.“

Sada je bio red da se Makso izvini. Priznao je majci da je već godinu dana odlazio u Adventističku crkvu svake subote iako joj je govorio da ide u školu. Majka je bila izne-

nađena. „Kako si uspevao da dobijaš dobre ocene kad si izostajao iz škole?“, upitala ga je.

Makso joj je objasnio kako je dodatno učio kod kuće i nekako uvek dobijao najbolje ocene na testovima. „Vidiš da me je Bog blagoslovio zato što sam držao subotu“, rekao joj je.

Majka je želela da zna više o Bibliji i zatražila je da je zajedno proučavaju opet sledećeg dana. Kako su zajedno čitali Bibliju dan za danom, Makso ju je podučavao onako kako je njega učila Nataša. Posle nekog vremena, Maksov trinaestogodišnji brat zamolio je da se pridruži proučavanju Biblije. Onda se njihovoj maloj grupi pridružio i njegov šesnaestogodišnji rođak koji je boravio u njihovom domu.

Skoro svakodnevni biblijski časovi nastavili su da se održavaju tri godine. Onda je Maksov brat bio kršten. Mesec dana kasnije, majka i rođak su se takođe krstili. Nakon toga je dvanaest članova Maksove porodice bilo kršteno. 🌐

Makso je pravi misionar jer je doveo petnaest članova svoje porodice Isusu. Danas, on studira na Univerzitetu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu kako bi postao pastor. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju Centra za obuku misionara na univerzitetskom kampusu.

Haiti ima mnogo vrsta slepih miševa, od kojih neki postoje samo u toj zemlji. Vrste slepih miševa uključuju: Garavog šišmiša sa brkovima, Parnelovog brkatog šišmiša, Vaterhouseovog šišmiša sa lisnatim nosom, Većeg buldog šišmiša, Meksičkog šišmiša sa levkastim ušima, Jamajčanskog šišmiša koji jede voće, Kubanskog šišmiša koji jede smokve, Velikog repaša i Brazilskog repaša.

TRINIDAD I TOBAGO, 17. april

Magdalina, 12 godina

Obraćenje zubara

Mala Magdalina stajala je svakog popodneva ispred apoteke čekajući oca da dođe po nju posle škole u St. Martinu, gradu u Trinidadu i Tobagu.

Ponekad je morala da čeka sat ili sat i po da otac posle posla dođe i odvede je kući. Videla je mnogo ljudi koji ulaze u apoteku i izlaze iz nje. Pitala se da li ti ljudi vole Isusa.

Imala je pitanje za oca kada je uskočila u automobil jednog popodneva.

„Toliko ljudi ulazi i izlazi iz apoteke“, rekla je. „Mogu li da im podelim neke traktate?“

Otac se široko osmehnuo. Bio je srećan da čuje da njegova ćerka želi da svedoči o Isusu drugim ljudima.

„Naravno, nema problema“, rekao je.

Otac je pronašao neke traktate o Isusovoj ljubavi i Magdalina ih je stavila u svoj ranac kad je sledećeg dana krenula u školu. Posle škole je nudila traktate ljudima koji su ulazili i izlazili iz apoteke.

„Zdravo, kako ste?“, rekla bi. „Mogu li da vam dam ovaj traktat o Isusovoj ljubavi?“

Svi su prihvatili traktat od nje. Niko nije odbio nijedan. Kad je otac stigao po nju, srećno je izjavila da je podelila sve traktate.

Magdalina je sledećeg dana uzela još traktata, a to je uradila i narednog dana. Kad je ocu ponestalo traktata, napravio je fotokopije na štampaču kod kuće.

Posle nekog vremena, Magdalina je primetila jednog zubara koji je prolazio pored apoteke svakog popodneva na putu do svoje ordinacije. Svakog popodneva mu je davala po jedan traktat i svaki put bi ga uzeo. Magdalina je to ispričala ocu.

„Tata, mogu li da razgovaram sa njim o Isusu?“, upitala ga je.

Otac je poznavao zubara jer je on popravio majčin zub. „Naravno, nema problema“, otac joj je rekao.

Sutradan je Magdalina čekala da zubar prođe pored nje. „Da li je Isus deo vašeg života?“, upitala ga je.

Zubar se iznenadio kad je čuo pitanje, jer nije pročitao traktate koje mu je devojčica davala.

„Čuo sam za Isusa, ali ne verujem u Njega“, rekao je zubar. Magdalina je bila tužna kad je to čula. Ona je želela da on upozna Isusa. „Imate li vremena da čujete jednu priču iz Biblije?“, upitala ga je.

Čovek nije mogao da odbije ovu ponudu i pozvao je Magdalinu da dođe u njegovu ordinaciju narednog dana. Otac joj je dozvolio da ode u stomatološku ordinaciju. Rekao joj je da će nakon posla tamo doći po nju umesto ispred apoteke. Te večeri, Magdalina je zatražila od oca da joj pronađe nekoliko biblijskih stihova o Isusu koje može da podeli sa zubarom. Imala je još jednu molbu.

„Zubar nema Bibliju“, rekla je. „Mogu li da mu poklonim jednu?“

Otac je pronašao potpuno novu crnu Bibliju. Zubar je bio presrećan kada mu je Magdalina poklonila Bibliju sledećeg popodneva.

Sledećih mesec dana, Magdalina je odlazila u stomatološku ordinaciju svakog dana posle škole. Ona i zubar su čitali Bibliju zajedno i razgovarali o biblijskim izveštajima koje su čitali. Zubar je počeo da veruje u Isusa. Jednog dana je izjavio da je shvatio da je Bog ostavio po strani sedmi dan, Subotu, kao svetinju prilikom stvaranja. Magdalina ga je pozvala da ide u crkvu sa njom sledeće subote.

„Da, imam vremena“, rekao je. „Mogu da idem.“

Magdalina je uzbuđeno saopštila vesti ocu kad je došao po nju. „Pozvala sam

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Trinidad i Tobago na velikoj karti.
- Gledajte Magdalinu i njenog oca na Jutjubu: bit.ly/Magdalina-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice o Interameričkoj diviziji sa: bit.ly/IAD-Facts.

zubara da ide sa mnom u crkvu i rekao je da hoće“, rekla je radosno. Sledeće subote, Magdalina je sa ocem i majkom došla po zubara kako bi zajedno otišli u crkvu. Magdalina je bila vrlo srećna. Otac je bio veoma srećan. Majka je bila veoma srećna. A zubar je bio naročito srećan.

„Vaša ćerka je divna“, zubar je rekao ocu. „Nisam ništa znao o Isusu. Ali sada Ga poznajem.“

Magdalina je pravi misionar jer deli traktate i podelila je svoju ljubav prema Isusu sa zubarom. Njen otac, Makso, takođe je misionar jer je doveo svoju majku i još petnaest članova svoje porodice Isusu dok je bio dečak. Danas Makso studira da postane pastor na Univerzitetu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju misionarskog centra na univerzitetskom kampusu. Hvala Vam što planirate da priložite velikodušni dar Trinaeste subote za pomoć učenicima koji se obučavaju da postanu misionari.

TRINIDAD I TOBAGO, 24. april

Ukradeni novac

Edison Jang, 18 godina

Edisonove oči su se širom razrogačile kada je video svog prijatelja kako izvlači novac iz džepa. Video je novčanicu od 20 dolara, tri novčanice od 10 dolara i hrpu sitnijeg novca. Njegov prijatelj Antonio imao je kod sebe 100 dolara Trinidada i Tobaga, ili otprilike 15 američkih dolara.

„Ovo sam ukrao“, rekao je Antonio sa velikim osmehom. „Hoću da kupim nešto.“

Dva petnaestogodišnjaka su se šetala preko puta državne škole u Bonaireu, gradu u Trinidadu i Tobagu. Antonio je gladno zagledao hranu na tezgama pored puta na kojima se prodavala pržena pileтина, pržena riba i pržene pite. Zastao je i dao 20 dolara Edisonu. „Šta hoćeš da kupiš?“, pitao ga je.

Edison je bio gladan i uzeo je novac. Ništa mu od ulične hrane, međutim, nije izgledalo privlačno. „Neću ovde ništa da

kupim“, rekao je. „Kupiću nešto za jelo u blizini kuće“.

Sutradan je učitelj pozvao Edisona u svoju kancelariju. „Upravo sam razgovarao sa Antoniom. Neko je juče ukrao 100 dolara iz torbe jedne devojke“, rekao je. „Antonio mi je rekao da si ti ukrao novac. Da li je to istina?“

Edison je bio veoma tužan. Rekao je učitelju o svom razgovoru sa Antoniom i kako je prihvatio 20 dolara. Učitelju je bilo drago što Edison nije ukrao novac. „Ali si ipak uradio pogrešnu stvar time što si prihvatio ukradeni novac“, rekao mu je.

Sutradan se Edison ponovo našao u učiteljevoj kancelariji. Tu su sada bili i direktor škole, njegova majka, Antonio i Antonijeva majka. „Ti si dobro dete“, direktor je rekao Edisonu. „Kako se ovo dogodilo?“

„Žao mi je“, rekao je Edison tužno. „Nikada se više neće ponoviti.“

Direktor je izjavio da će Edison biti suspendovan iz škole na sedam dana kao kazna za prihvatanje ukradenog novca. Antonio je suspendovan na mesec dana zbog krađe novca. Oba dečaka su morala da se oduže devojci vraćajući joj dvostruko veći iznos od onog koji su ukrali. Edison je pozajmio 40 dolara od svoje majke da bi ih dao devojci.

Te večeri, otac je pozvao Edisona čim je čuo šta se dogodilo u školi. On i majka bili su razvedeni i živeo je u drugom gradu.

„Trebalo bi da ideš u crkvu“, rekao je.

„Da, trebalo bi“, složio se Edison.

I ozbiljno je to i mislio. Nije išao u crkvu još otkad je bio mali. Potražio je crkvu u blizini svog doma. Crkva je morala da bude u blizini jer nije želeo da traži od majke novac za autobus. Onda se setio da je Adventistička crkva samo 15 minuta od njegove kuće. Otišao je sledeće subote i video da su svi ljubazni i gostoprимljivi. Otišao je ponovo sledeće subote, a onda i sledeće.

Posle tri godine u crkvi je organizovana velika serija evanđeoskih predavanja. Edison je pozvao svoju porodicu da pođe

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Trinidad i Tobago na karti.
- Gledajte Edisona na Jutjubu: bit.ly/Eddison-Young.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice o Interameričkoj diviziji sa: bit.ly/IAD-Facts.

sa njim, i oni su pristali. Na kraju evangeli-zacije, Edison je kršten zajedno sa svojom majkom, bakom, dvanaestogodišnjim bratom, devetogodišnjom sestrom i jedanaestogodišnjim rođakom. „Srećan sam“, kaže Edison. „Sada zajedno slavimo Subotu i imamo istu ljubav prema Bogu.“

Danas Edison pohađa adventističku srednju školu koja je smeštena na kampusu Univerziteta Južnih Kariba. On je pravi misionar jer je doveo svoju porodicu Isusu. Univerzitet Južnih Kariba želi da obuču još više misionara i deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori Centar za obuku misionara na univerzitet-skom kampusu.

MIJONSKI ZAPIS

Adventistička učenja verovatno su došla na Trinidad i Tobago oko 1879. godine putem literature koja je poslata iz Engleske. Još 1880. ili 1881. godine grupa poštovalaca Subote, koju je predvodio Džejms R. Breitvejt (James R. Braithwaite), sastajala se u Tobagu. Do početka 1880-ih godina, adventistička literatura je slata u Trinidad i Tobago od strane Međunarodnog društva za traktate i misionare (ITMS) u Sjedinjenim Državama. Prvi konkretan pozitivan odgovor na adventistička učenja na Trinidadu došao je putem kopije knjige „Patrijarsi i proroci“ Elen Vajt, koja je prosleđena osobi koja je ubrzo postala jedan od prvih poštovalaca Subote na ostrvu.

TRINIDAD I TOBAGO, 1. maj

Itan, 10 godina

Božja milost na putu

Itanova porodica voli nove poduhvate. Jednom prilikom su Itan, njegov otac i majka putovali sedam dana Transsibirskom železnicom po Rusiji. Drugi put su iznajmili kamp prikolicu i tri nedelje putovali po Australiji. Ali jedno putovanje koje Itan nikada neće zaboraviti zbilo se u njegovoj državi, Trinidadu i Tobagu.

Rano u nedelju ujutro, Itan je ušao u automobil sa ocem i majkom kako bi zajedno otišli na plažu na Karipskom moru. Pre nego što je pokrenuo motor, otac se pomolio kao što je to porodica svaki put činila pre svojih putovanja.

„Nebeski Oče, molimo Te za Tvoju milost na ovom putovanju“, molio se. „Molimo Te da nas vodiš dok idemo do plaže. Hvala Ti.“

Zatim je porodica krenula ka plaži.

Bilo je prijatno toplo jutro. Na plaži nije bila prevelika gužva i Itan je srećno pljusкао i skakao po vodi. Oko podneva,

međutim, sunce je upeklo, a na plaži je nastala gužva.

„Idemo kući“, rekla je majka.

Porodica se spakovala i ušla u automobil. Otac je sedeo za volanom, a majka je sedela pored njega. Itan je sedeo iza oca na zadnjem sedištu. Porodica je veselo razgovarala dok su se vozili uz pošumljeni planinski put. Odjednom...

BAM!

Strašan udarac protresao je automobil. Zvuk lomljenja stakla i drobljenja metala zaparao je vazduh. Automobil se naglo zaustavio.

Otac se okrenuo i pogledao Itana. „Itane, jesi li dobro?“, upitao ga je.

Dečak je mirno sedeo pozadi. Nije imao ni ogrebotinu na sebi. „Da, dobro sam“, rekao je Itan. „Šta se desilo?“

„Nešto je palo na automobil“, rekao je otac.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Trinidad i Tobago na karti.
- Gledajte Itana na Jutjubu: bit.ly/Ethan-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice o Interameričkoj diviziji sa: bit.ly/IAD-Facts.

Majka je vrištala. Nije čula razgovor između oca i Itana. „Da li je Itan dobro?“, povikala je.

„Dobro je“, rekao je otac. „Dobro je.“

Ljudi su brzo prišli automobilu. Neko je pozvao hitnu pomoć. Neko drugi im je ponudio vodu.

Itan, otac i majka su se izvukli iz automobila. Uopšte nisu bili povređeni.

„Ne morate da zovete hitnu pomoć“, rekao je otac. „Dobro smo.“

Itan je pogledao automobil. Vetrobransko staklo je bilo razbijeno, a prednji deo automobila smrskan. Ispred automobila ležalo je ogromno drvo. Drvo je palo sa litice visoko iznad puta i sletelo na automobil. Sada je drvo ležalo preko celog puta, blokirajući saobraćaj u oba smera.

Bilo je pravo čudo da su Itan i njegovi roditelji bili živi. Da je drvo palo samo neki sekund kasnije, pogodilo bi krov automobila tačno iznad Itanove glave.

„Dobro je da smo se molili za Božju milost na putu“, rekao je Itan.

Otac i majka su se odmah složili.

„Hvala Ti, Isuse“, rekao je otac. „Hvala Ti.“

Od tog dana majka uvek podseća Itana da je veoma važno moliti se za Božju milost na putu. „Ako Ga budeš tražio, On će te zaštititi“, ona kaže.

Otac je sačuvao komad drveta kao podsetnik na Božju milost na putu. Kad god Itan vidi komad tog drveta, podseća se da je Bog uvek sa njim i da može biti zahvalan na Njegovoj zaštiti.

Voli da se moli pre nego što porodica polazi na nove poduhvate.

„Dragi Bože, molim Te, budi sa nama dok putujemo i, molim Te, podari nam Tvoju milost na putu“, on se moli. „U ime Isusovo, amin.“ 🌍

Itan i njegovi roditelji, Leon i Korina, pohađaju Univerzitetsku crkvu na Univerzitetu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Darovi Trinaeste subotu pre tri godine su pomogli da se izgradi nova Univerzitetska crkva. Hvala vam na darovima Trinaeste subote koji pomažu u širenju evanđelja po svetu.

NEVEROVATNI
TRINIDAD

Jedini novi izumljeni akustični instrument u dvadesetom veku došao je iz naftne industrije Trinidada i Tobaga. Čelični limovi ili čelični bubnjevi, smatraju se nacionalnim instrumentom ovog ostrva, a prvi su napravljeni od buradi za naftu. Muzika instrumenta po imenu kalipso i čeličnih bubnjeva su nezaobilazni deo karnevalskih proslava na oba ostrva.

www.subotna.skola.org

TRINIDAD I TOBAGO, 8. maj

Spoljašnji pupak

Matais, 10 godina

Matais je rođen u glavnom gradu Trinidada i Tobaga, Port of Spejnu, sa nečim što neki ljudi nazivaju „spoljašnji pupak“.

Pupak mu je virio, ali je doktor rekao da to nije „spoljašnji pupak“ već da deo Mataisovog creva viri kroz otvor na njegovom pupku.

„Ne brinite“, rekao je doktor. „Verovatno će sam od sebe zarasti dok napuni 3 godine.“

Ali doktor je takođe rekao majci i ocu da paze i da zaštite pupak od oštećenja. Ako bi povredio kožu na tom mestu, Matais bi ozbiljno mogao da se razboli.

Majka i otac su čekali i molili se da se pupak zatvori. Ako se ne zatvori sam od sebe, Matais će morati da ide na operaciju.

Prošla je jedna godina. Dve godine. Tri godine. Mataisov pupak se nije zatvorio. Doktor je rekao da će morati da ide na operaciju.

Bile su potrebne još tri godine da se pronađe termin za operaciju. Otac i majka su se molili za to. Njihovi prijatelji u crkvi su se molili.

Matais je bio uplašen kad ga je otac odveo u bolnicu na operaciju. Nije želeo da bude operisan.

Doktor je pitao oca da li je dečak prehladen.

„Ne, zdrav je“, odgovorio je otac.

„To je dobro“, rekao je doktor. „Ne možemo da ga operišemo ako je prehladen.“

Matais je počeo da kašlje u čekaonici. Doktor je izgledao uznemireno kada je čuo dečaka kako kašlje. „Ne možemo da ga operišemo ako je prehladen“, rekao je ponovo.

„Nije prehladen“, rekao je otac. „Samo se boji operacije.“

Doktor je odmahnuo glavom. „Ne možemo da rizikujemo“, rekao je. „Moraćemo da odložimo operaciju.“

Matais se osmehnuo sa olakšanjem kada je čuo novu vest. Otac je bio razočaran što je njegov sin odglumio prehladu, ali je shvatio da se dečak uplašio. I on bi bio uplašen.

Otac i majka su nastavili da se mole.

„Molim Te, daj Mataisu snage da prođe kroz ovo“, molio se otac.

I Matais se molio: „Dragi Bože, ja ne želim operaciju.“

Posle godinu dana, kada je imao 7 godina, doktor je rekao da je vreme za operaciju. Punovo su se otac i majka molili. Njihovi prijatelji iz crkve su se molili. Majka je odvela dečaka u bolnicu.

„Kako se zoveš?“, pitao je lekar.

„Matais“, odovorio mu je dečak.

„Koliko imaš godina?“

„Sedam“, rekao je Matais.

„Da li dobijaš dobre ocene u školi?“, upitao ga je.

„Imam sve petice“, rekao je Matais.

Majka je slikala Mataisa pre nego što mu je doktor dao sredstvo za umirenje. Zatim je otišla u čekaonicu i molila se.

Kada se Matais probudio, ležao je na istom krevetu, ali je bio u drugoj sobi. Majka je stajala pored kreveta sa osmehom. Rekla mu je da je sada u sobi za operativak. „Drago mi je što je operacija urađena na ovaj put“, rekla je.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Trinidad i Tobago na karti.
- Gledajte Mataisa na Jutjubu: bit.ly/Matthais-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

Doktor je rekao da je operacija bila uspešna. Kad su mu nekoliko nedelja kasnije skinuli zavoj, Mataisov pupak više nije bio spolja. Bio je to pupak potpuno normalnog izgleda.

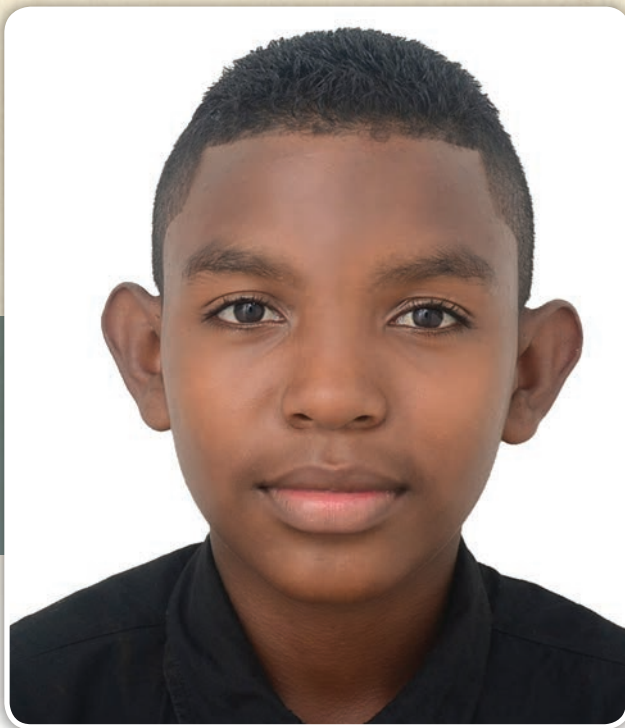
Mataisov život se od tada promenio. Pre operacija nije mogao da trči i skače kako ne bi povredio pupak. Danas ima 10 godina i najbrži je u svom razredu. Ponekad se seti operacije tokom trčanja i skakanja za vreme odmora u školi i zastaje da se zahvali Bogu. „Dragi Bože, hvala Ti što je moja operacija bila uspešna“, moli se tiho. 🌐

Mataisova majka Sileta je profesor na Univerzitetu Južnih Kariba u Trinidadu i Tobagu. Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će da se otvori misijski Centar za obuku na univerzitetskom kampusu.

Moruga skorpion, poreklom sa južnog Trinidada, zvanično je druga najljuća paprika na svetu, koja doseže 2 miliona jedinica na Skovillovoj skali ljutine. Ako uporedimo, paprika babura može da registruje najveću ljutinu od 100 jedinica, a halapenjo papričica može da dostigne i do 10.000 jedinica na toj skali.

KOLUMBIJA, 15. maj

Juniorova tajna

Junior, 14 godina

Junior ima samo 14 godina, ali je doveo oko 50 ljudi Isusu u svojoj zemlji Kolumbiji. Kako?

Juniorov otac je poljoprivrednik koji proizvodi tapioku, pirinač i kukuruz. Njegova majka je krojačica i ona pravi haljine i sandale. Junior ima 12 braće i sestara. On je najmlađi. Kada je Junior imao 5 godina, njegovi roditelji su se pridružili Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Otprilike u isto vreme, poplava je uništila porodično gazdinstvo, pa se porodica preselila na više tlo u planinsko selo po imenu Floralito. Najbliža Adventistička crkva bila je udaljena četiri sata hoda. Nakon što su pešačili četiri meseca svake subote do crkve, Junior je dobio ideju.

„Tata, crkva je predaleko“, rekao je. „Zašto ne pozovemo susede da se sastajemo u našoj kući?“

Ova ideja se svidela ocu.

„Amin!“, rekao je. „Takođe možemo da ih pozovemo na ručak posle bogoslužjenja.“

Junior i jedan od njegove braće su pokućali na vrata komšijske kuće.

„Dobar dan!“, rekao je Junior. „Da li biste voleli da dođete u našu kuću na bogoslužjenje?“

Pojedini susedi su pristali, pojedini nisu. Kad bi neko od suseda rekao da neće doći, Junior bi napomenuo da će posle bogoslužjenja biti poslužen ručak.

„Biće ukusne hrane“, rekao bi.

„Kakve hrane?“, komšija bi pitao. Mnogi susedi su bili siromašni i nisu imali mnogo hrane posle loše žetve te godine.

Junior bi onda izdeklamovao ceo jelovnik: „Majka će napraviti domaći hleb od integralnog brašna, bolo kukuruz šećerac u ljuskama, pljeskavice od sočiva, pasulj i iseckano palmino srce i paradajz kuvan u limunovom soku.“

Prve subote je došlo sedam komšija na bogoslužjenje i ručak. Sledeće subote, pojavilo se 16 ljudi. Treće subote, celo selo od

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Kolumbiju na karti.
- Pitajte decu zašto je Junior doveo oko 50 ljudi Isusu. (On voli Isusa i želi da i drugi idu s njim na Nebo.)
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

32 ljudi je došlo. Osmoro ljudi je kršteno tokom narednih sedam meseci.

Posle nekog vremena, Juniorovom ocu je postalo preskupo da prevozi svoju tapioku, pirinač i kukuruz na pijacu. Zbog toga se porodica preselila u drugo selo, Čalan. Crkva je bila udaljena sat vremena hoda i majka je predložila da otvore kućnu crkvu u komšijinom domu. Tri porodice su zajedno proslavljale Boga prve subote.

Otac je pitao Juniora da li je dovoljno hrabar da vodi evangelizacione sastanke. Dečak je imao 7 godina i nedavno je predao svoje srce Isusu. Pristao je da pokuša u njihovoj kućnoj crkvi. Troje ljudi je kršteno posle sedmodnevnih sastanaka.

Kako je kućna crkva rasla, Junior i njegov brat su odlučili da idu od vrata do vrata

i pozivaju komšije da pohađaju biblijske časove.

Nakon što su održali biblijske časove u jednom domu, kršteno je celo domaćinstvo od šestoro ljudi. Kućna crkva je prerasla u pravu crkvu, a domaćin je sada njen starešina.

Junior je želeo da uradi još više, pa je počeo da propoveda na ulici. Junior, njegov brat i njihovi roditelji su se smenjivali propovedajući svake večeri četiri meseca. Dvadeset troje ljudi je kršteno.

Pošto je video da su sada svi u selu bili upoznati sa adventističkom porukom, otac je odlučio da se presele u drugo selo, Turbo. Desetogodišnji Junior je vodio tri evangelizacione serije i dečje sastanke, nakon čega je bilo 17 krštenja.

Danas porodica živi u Mutati, gde je Junior vodio dve serije evanđeoskih predavanja, što je rezultiralo sa 13 krštenja.

„Volim da pričam drugim ljudima o Isusu“, kaže Junior. „Želim da i drugi ljudi pođu sa mnom na Nebo.“

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori Centar za obuku misionara na Adventističkom univerzitetu u Juniorovoj domovini, Kolumbiji.

Početak devetnaestog veka, adventisti su otišli na ostrva San Andres i Providensia, koja pripadaju Kolumbiji, ali se nalaze severno od Paname. Godine 1901. S. Parker Smit (sin Juraje Smita) i njegova supruga otvorili su školu na ostrvu San Andres. Godine 1908. Smit je napisao u časopisu *Pregled i glasnik (Review and Herald)* da na San Andresu postoji crkva od 19 članova i još jedna veća na Providensiji i da se adventistički rad na ostrvima obavlja uglavnom putem škola. Tokom 1916. i 1917. godine nekoliko kolportera su ušli dublje na kopno Kolumbije.

KOLUMBIJA, 22. maj

Kršćavanje nasilnika

Elina, 10 godina

Sedmogodišnja Elina je u Kolumbiji stigla iz škole kući sva u suzama.

Pruživši ruke, pokazala je majci svoje dlanove koji su bili prekriveni crnim grafitom i crvenim ranama.

U školi je jedan devetogodišnji dečak uzeo oštru olovku i izbo joj ruke.

Učitelj je odbio da se umeša, govoreći Elini da se sama odbrani.

„Ne želim više da idem u školu“, plakala je Elina.

Majka i otac su zamolili učitelja da uradi nešto kako bi dečak prestao da maltretira Elinu ili će morati da idu u policiju.

Dečak je prestao da je maltretira. Ali jednog dana, dve devojčice koje su bile drugarice tog devetogodišnjeg dečaka šutnule su Elinu u stomak.

Otac i majka su ponovo razgovarali sa učiteljem.

„Elina mora da nauči kako da zaštiti sama sebe“, rekao je učitelj.

Sada Elina zaista nije želela da ide u školu.

Jednog dana je učitelj rekao svim učenicima da od kuće ponesu jednu igračku za školsku aktivnost.

Elina je donela svoju lutku. Druge dve devojčice, drugarice onog devetogodišnjaka, otele su joj lutku i snažno udarile Elinu po glavi.

Majka je odlučila da pošalje Elinu u drugu školu.

Elinu su prebacili u državnu školu u gradu Žaneiro.

Nažalost, maltretiranje je ponovo počelo. Tamo je grupa desetogodišnjih dečaka uvidela da je Elina pametna i počeli su da je ismejavaju zbog toga.

Direktor škole je čuo za to i izgrdio ih. „Zašto se smežete Elini?“, pitao je dečake. „Nije uradila ništa loše.“

„Ona sve zna“, jedan od dečaka je odgovorio, kao da je to bilo loše.

Elina je prestala da se igra sa drugom deca. Više je volela da bude sama. Ali imala je jednu drugaricu, devojčicu po imenu Šaila.

Majka je imala ideju.

„Hajde da osnujemo malu grupu za decu“, rekla je Elini. „Deca mogu doći kod nas da slušaju kako pričaš priče iz Biblije.“

Elina je volela biblijske izveštaje i pozvala je svoju jedinu drugaricu Šailu da dođe kod nje u petak u 17 časova.

Ne govoreći ništa Elini, Šaila je pozvala i zlobne dečake da dođu kod Eline.

Prvog petka, dvanaestoro dece došlo je da čuje Elinu kako priča izveštaj o Davidu i Golijatu. Nakon toga majka je spremila deci obrok od pita empanada i crvenog soka od palme. Sva deca su uživala i želela su da dođu ponovo. Sledećeg petka, istih dvanaestoro dece se vratilo i dovelo još četvoro svojih prijatelja.

Ubrzo je tridesetoro dece dolazilo kod Eline svakog petka da čuje biblijske priče. Posle tri meseca, desetoro dece je svoja srca predalo Isusu i bilo kršteno. Četvoro od onih koji su se krstili bili su dečaci koji su se smejali Elini zato što je pametna. Oni više nisu zlobni prema njoj. Postali su njeni prijatelji.

Majka jednog deteta se takođe krstila.

Danas Elina ima 10 godina i svakog petka uveče iznosi biblijske doga-

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Kolumbiju na karti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

đaje maloj grupi dece u svom domu u Kolumbiji.

Više ne brine zbog nasilja. Umesto toga, ona planira da provede svoje vreme tražeći načine da podeli svoju ljubav prema Isusu sa drugima.

„Sanjam da dovedem ljude Isusu“, kaže ona. „To nije radi moje sopstvene slave, već Njegove.“ 🌐

Elina je pravi misionar jer sa drugima deli biblijske događaje u svojoj kući svakog petka uveče. Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori Centar za obuku misionara na Kolumbijskom adventističkom univerzitetu u Elininoj domovini, Kolumbiji. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar Trinaeste subote za pomoć učenicima koji se obučavaju da postanu misionari.

Stopa pismenosti u Kolumbiji je viša od svetskog proseka; ovde više od 94% ljudi ume da čita i piše.

KOLUMBIJA, 29. maj

Dečak propovednik

Gabriel, 12. godina

Kada je Gabriel imao 6 godina, video je kako starija deca propovedaju u njegovoj crkvi u Nekokliju u Kolumbiji. Voleo je da sluša kako propovedaju o Isusu i pitao se kako bi bilo da i on propoveda.

Posle jedne subotne propovedi, otišao je kod svoje majke.

„Želim da propovedam“, rekao je. „Želim da znam kakav je osećaj propovedati pred svim tim ljudima.“

Majka je bila iznenađena, ali zadovoljna.

„Hajde da pitam pastora“, rekla je.

Gabriel je bio srećan što će možda moći da propoveda.

Majka je odmah razgovarala sa pastorom, a pastor je rekao da će razmisliti.

Gabriel je odlučio da pripremi svoju prvu propoved dok pastor razmišlja. Voleo je izveštaj o stvaranju, a posebno mu se sviđelo kako je Bog blagoslovio sedmi dan i učinio subotu svetom. Odlučio je da propo-

veda o stvaranju. Još uvek nije znao tačno da čita, pa je zamolio majku da mu iz Biblije pročita 1. Mojsijevu 1 i 2. Onda je pronašao adventistički animirani film o stvaranju i pogledao ga.

Dok je čekao da pastor donese odluku, postajao je sve uzbuđeniji dok je zamišljao da propoveda ono što je pripremao. Svakog dana je radio na usavršavanju svoje propovedi.

Nakon tri meseca, otac je pitao pastora da li Gabriel može da propoveda na molitvenom sastanku sledeće srede.

„Ja sam na rasporedu da propovedam“, rekao je otac. „Da li bi Gabriel mogao da propoveda umesto mene?“

Pastor se složio i otac je preneo vest Gabrielu.

„Dan koji si čekao je stigao“, rekao je. „Ti ćeš da propovedaš sledeće srede!“

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Kolumbiju na karti.
- Gledajte Gabriela na Jutjubu: bit.ly/Gabriel-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

Gabriel je bio oduševljen. „Bog mi je dao vreme da propovedam“, rekao je.

Gabriel je obukao lepu košulju i stigao u crkvu noseći malu svesku sa svojim beleškama za propoved. Grupa od 25 vernika bila je iznenađena kada su videli da otac stavlja veliki betonski blok iza katedre. Iznenadili su se kad su videli Gabriela kako se popeo na blok i počeo da propoveda.

Gabriel je imao tremu pred ljudima, ali je bio veoma srećan. Svi su ga pažljivo slušali i pre nego što je i shvatio, njegova 30-minutna propoved je bila gotova. Više nije osećao nervozu i poželeo je da ima još nešto da kaže. Ljudi su napustili molitve-

ni skup slaveći Boga za propoved malog dečaka.

Gabriel je želeo ponovo da propoveda i njegovi roditelji su razgovarali sa pastorom o tome. Dok je Gabriel čekao šta će pastor odlučiti, pripremio je propoved o Joni i velikoj ribi. Nekoliko meseci kasnije, propovedao je na drugom sastanku.

Danas Gabriel ima 12 godina i pastori u njegovom rodnom gradu su mu dali nadimak „Dečak propovednik“. On propoveda jednom u dva meseca u tri crkve u gradu. Ponekad propoveda tokom nedelje. A ponekad petkom uveče za izviđače ili u subotu pre podne.

Deca su oduševljena njegovim propovedima. Oni žele da upoznaju Boga na isti način kao Gabriel, a neki žele da propovedaju poput njega. Osmoro dece je kršteno putem njegovih propovedi. „Volim da propovedam jer propovedi menjaju živote na Božju slavu“, kaže Gabriel. 🌍

Gabriel je pravi misionar zato što propoveda o Isusu. Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja će pomoći da se otvori Centar za obuku misionara na Kolumbijskom adventističkom univerzitetu u Gabrielovoj domovini, Kolumbiji.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Kolumbija je poznata po dva proizvoda koja izvozi: svetski poznatoj kafi i smaragdima.

KOLUMBIJA, 5. jun

Strpljiv i uporan

Alejandro, 10 godina

Jednog jutra trogodišnji Alejandro probudio se plaćući u svom krevetu u Santa Marti u Kolumbiji.

„Aaaaaaa!“, povikao je.

Majka je dotrčala.

„Šta nije u redu?“, upitala ga je.

Alejandro je rekao da je sanjao strašan san.

„Mama, sanjao sam da ćemo biti izgnani u ognjenom jezeru i sumporu“, rekao je dečacić.

Mama je bila zapanjena. Nikad nije razgovarala sa Alehandrom o tome kako Biblija kaže da će zli ljudi umreti u ognjenom jezeru posle Isusovog drugog dolaska.

„Kako možeš da znaš o ognjenom jezeru kad ti nikada nisam govorila o tome?“, upitala ga je.

Alejandro je rekao da je video ognjeno jezero u svom snu.

Iznova i iznova je sanjao isti san, i svaki put se budio plaćući.

Jednog dana dečak je došao majci sa neobičnim zahtevom. „Mama, želim da idem u crkvu“, rekao je.

Majka je odrasla u adventističkoj porodici, ali već dugo nije odlazila u crkvu. Ona nije znala gde je Alejandro čuo za crkvu, ali nije želela da ide.

„Ne budi tako uporan“, rekla je.

Alejandro je zaplakao.

Otišao je u svoju sobu, gde je nastavio da plače. Kada više nije mogao da plače, vratio se majci.

„Mama, želim da idem u crkvu“, rekao je.

Majka nije bila srećna. „Dosta! Ja ne želim da idem u crkvu“, odgovorila je.

Alejandro je opet počeo da plače.

Ovo se dešavalo dan za danom.

Konačno, jedne subote majka je odvela dečaka u Adventističku crkvu. Alejandro je bio presrećan i molio je da ponovo dođu. Majka ga je opet odvela. Posle nekog vremena, saznao je da crkva ima sastanke

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađi Kolumbiju na karti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

tokom nedelje i molio je majku da idu. Majka ga je odvela na molitveni sastanak u nedelju, pa u četvrtak i petak uveče. Ali ni to mu nije bilo dovoljno.

„Da li ima i drugih dana kada možemo da idemo?“, molio je.

Posle nekoliko meseci, Alehandro se preselio sa majkom, ocem i svojim starijim bratom u drugi grad, Kartahenu. Majka je opet vodila Alehandra na sve crkvene programe.

Nešto pre svog četvrtog rođendana, Alehandro je imao poseban zahtev.

„Mama, ja želim da se krstim“, rekao je.

Majka je razgovarala sa crkvenim vođama.

„Ne“, rekao je pastor. „Premlad je.“

Ali Alehandro je neprestano molio da bude kršten. Želeo je da preda svoje srce Isusu. Majka se vratila pastoru i molila ga da krsti njenog sina.

„Krstiću Alehandra samo ako se vi složite da ga odgajate kao adventistu“, rekao je pastor.

Majka je obećala i na Alehandrovu radost, on je kršten.

Tada mu je još jedna misao pala na um. Voleo je da sluša propovednike u crkvi i on je takođe želeo da propoveda o Isusu.

„Mama“, rekao je, „želim da budem kao oni. Želim da budem dete propovednik.“

Majka je pronašla neke knjige o tome kako poučavati ljude o Bibliji i ona ih je čitala Alehandru. Počeo je da propoveda.

Jednog dana je Alehandro izjavio da on želi da se majka krsti. A onda je pozeleo da se njegov dvadesetogodišnji brat i otac krste. I znate šta se dogodilo? Majka, otac i njegov stariji brat su na kraju predali svoja srca Isusu.

Alehandro je tako srećan! Njegova strpljiva istrajnost se isplatila. Doveo je svoju celu porodicu Isusu. 🌍

Alehandro je pravi misionar jer je doveo svoju celu porodicu Isusu. Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će u otvaranju Centra za obučavanje drugih misionara na Kolumbijskom adventističkom univerzitetu u Alehandrovoj domovini, Kolumbiji.

Nacionalni cvet Kolumbije je Božićna orhideja (*Cattleya trianae*); nacionalna ptica je Andski kondor (*Vultur gryphus*) – najveća leteća ptica na svetu kad se uzmu u obzir njena težina i raspon krila; a nacionalno drvo je Voštana palma (*Ceroxylon quindiuense*), najviša palma na svetu.

MEKSIKO, 12. jun

Endži, 17. godina

Molitva za vreme odmora

Endžin stariji brat, Elmer, pozvao je sve tinejdžere iz crkve da se sastanu posle subotnog bogoslužjenja u Takotalpi u Meksiku.

„Imam ideju“, rekao je Elmer. „Škola počinje u ponedeljak. Hajde da imamo molitvenu grupu jednom sedmično tokom pauze.“

Endži je bila srećna pri pomisli na molitve, pevanje i razgovore o Isusu tokom 45-minutne pauze u državnoj gimnaziji koju su ona i njen brat pohađali. Elmer je započinjao svoju poslednju godinu u srednjoj školi, dok je ona trebalo da pohađa još dve.

Međutim, bila je nervozna jer nije znala kako će njeni prijatelji iz crkve reagovati na ovu ideju. Kad se osvrnula oko sebe da vidi njihovu reakciju, jedna devojka je uzviknula: „To je sjajna ideja! Hajde da svaki dan imamo molitvenu grupu!“

Deset učenika se složilo da se svakog dana sastaju i da se mole.

„I pozovite sve iz svog razreda da nam se pridruže“, rekao je Elmer.

U ponedeljak se osamnaest učenika okupilo u velikom školskom dvorištu u vreme odmora. Pet učenika je bilo iz drugih adventističkih crkava, a troje nisu bili adventisti.

Grupa je otpevala pesmu, pomolila se, a zatim je Elmer pročitao odeljak knjige za jutarnje stihove za mlade. Nakon toga je vodio diskusiju o onome što je pročitao. Đaci su zajedno otpevali drugu pesmu i završili sastanak molitvom.

Drugi su приметili da se održava sastanak i prišli da ih slušaju.

Sutradan se okupilo dvadeset dvoje učenika na molitvenoj grupi.

Učitelji su počeli da razgovaraju o molitvenoj grupi, a ubrzo je i direktor čuo za nju. Nije mu bilo drago. Pozvao je Elmera u svoju kancelariju.

„Prestanite da održavate molitvenu grupu u školi“, rekao je.

Elmer je preneo vest drugim učenicima adventistima, ali oni nisu želeli da prekinu molitvenu grupu. Razgovarali su sa svojim roditeljima i molili se. Pročitali su pravilnik i videli da ne postoji pravilo koje zabranjuje učenicima da tokom pauze u školi održavaju verska okupljanja.

Ali učenici nisu želeli da prekrše direktorovu odluku. Odlučili su da se mole da Sveti Duh utiče na direktorovo srce.

Prošlo je nekoliko sedmica i došlo je vreme za Izviđački godišnji izazov. Tom prilikom su Izviđači bili pozvani da svaki dan cele sedmice nose svoje žute marame i da kažu svima da su hrišćani.

Elmer je smelo zatražio od direktora dozvolu da učenici adventisti nose svoje žute izviđačke marame u školu.

Direktor nije odgovarao neko vreme.

Nakon što je razmislio, pitao je: „Zašto želite da nosite te marame?“

„Proslavljamo to što smo Izviđači i naše vođe u Adventističkoj crkvi su nas izazvale da nosimo svoje marame“, rekao je Elmer.

Na veliko iznenađenje učenika, direktor im je dozvolio da ih nose.

A još više su se iznenadili kada im je nakon Izviđačkog godišnjeg izazova direk-

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Meksiko na karti.
- Gledajte Endži na Jutjubu: bit.ly/Angie-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

tor rekao da mogu ponovo da organizuju molitvenu grupu tokom pauze.

Endži se pridružila svom bratu Elmeru i drugim adventističkim učenicima na pauzi da zahvale Bogu što je uslišio njihove molitve.

„Hvala Ti što radiš na srcima učenika, direktora, nastavnika, a posebno na mom“, molila se Endži. 🌍

Endži je pravi misionar jer deli svoju ljubav prema Isusu sa drugima putem molitvene grupe u školi. Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori Centar za obuku drugih misionara na Univerzitetu Montemorelos u Endžinoj domovini, Meksiku. Elmer sada studira na Univerzitetu Montemorelos da postane pastor, a Endži je novi vođa školske molitvene grupe.

MIŠIONSKI ZAPIS

Najranije misionarske aktivnosti adventista sedmog dana u Meksiku datiraju iz 1891. godine, kada je američki krojač S. Marčizio (Marchisio) otišao u Meksiko Siti da prodaje englesko izdanje knjige *Velika borba*. Dve godine kasnije, 1893. godine, grupa misionara, uključujući Dena T. Džonsa (Dan T. Jones), doktorku Lilis Vud (Lillis Wood), Idu Kraford (Crawford), Oru Ozborn (Osborne), Alfreda Kupera (Cooper) i njegovu suprugu, stigla je u Gvadalaha-ru i pomogla u otvaranju medicinske misije i škole. Kasnije se klinika razvila u Gvadalaha sanatorijum, prvi adventistički pokušaj medicinskog misionarskog rada van Sjedinjenih Država.

MEKSIKO, 19. jun

Migel, 11 godina

Stvaranje muzike za Isusa

Migel nije hteo da radi svoj domaći zadatak.

Kada se vratio iz škole nešto posle 13:30, on je zaključio: „Imam pred sobom celo popodne i veče da se bavim matematikom, naukom i čitanjem“.

Prvo je ručao. Na jelovniku mu je bila omiljena hrana: špagete sa sosom od crvenog paradajza i vegetarijanske ćufte. Takođe mu se svidela salata od paradajza, krastavaca i spanaća.

Nakon što je jeo, majka ga je podsetila na domaće zadatke. „Migel, idi i uradi domaće zadatke“, rekla mu je.

Migel je izgledao tužno.

„Kasnije, mama“, rekao je.

Otišao je u svoju sobu i izvukao svoju kolekcija plastičnih dinosaurusu kako bi priredio borbu dinosaurusu. Nakon što mu je bitka dosadila, uključio je televizor i gledao crtane filmove. Kad su mu crtači postali dosadni, zgrabio je majčin mobilni

telefon i gledao video-snimke na Jutjubu o tome kako napraviti dinosaurusu od gline.

Pre nego što je primetio, sunce je zašlo, a majka je bila vrlo nezadovoljna.

„Migel, dođi ovamo!“, povikala je. „Moraš da uradiš domaći zadatak!“

Migel je uzeo ranac i polako se uputio prema trpezarijskom stolu. „Dolazim, dolazim“, rekao je.

Majka je sedela s njim dok je on radio svoj domaći zadatak. Želela je da bude sigurna da će ga završiti.

Isto se ponavljalo svakog dana. Majka nije bila sigurna šta da uradi da bi Migel uradio domaće zadatke na vreme.

Jednog dana, Migel je učio o muzičkim instrumentima u Letnjoj biblijskoj školi i majci je saopštio da želi da nauči da svira hrišćansku muziku na violini. Majka je pronašla mladog profesora muzike koji je upravo diplomirao na Univerzitetu

Montemorelos i zamolila ga da nauči Migela da svira violinu.

Ali onda je pomislila: „Zašto samo Migel da nauči da svira muzički instrument? Sva deca u crkvi mogu da uče da sviraju – a mogu i njihovi prijatelji koji ne znaju ništa o Isusu!“

Majka je organizovala časove za Migela i ostalu decu u crkvi. Grupa dece koja je počela da dolazi bila je mala, ali je brzo rasla kad su druga deca i njihovi roditelji čuli za nju. Posle godinu dana, Migel je počeo da svira violinu u crkvi. Ostala deca su ga videla kako svira i ona su želela da sviraju kao on. Ubrzo je četrdeset i petoro dece dolazilo u crkvu svakog četvrtka i petka da uče da sviraju violinu, gitaru, blok flautu, zvana, flautu i klavir.

Migel voli da svira violinu. Sada, kad se vrati iz škole, on odmah ruča, svoje prljavo posuđe odnese do kuhinje i obriše sto. Majka ne mora da ga podseća da uradi domaći zadatak. On želi da ga uradi što brže kako bi mogao da svira violinu. Kada završi domaći, on odlazi u dnevnu sobu i svira violinu. Voli da svira iz crkvene pesmarice, posebno pesmu „Radije ću stati uz Isusa“. Ako mu ostane vremena pred spavanje, onda se igra sa svojim dinosaurima.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Meksiko na karti.
- Gledajte Migela i poslušajte muziku iz njegove muzičke škole na Jutjubu: bit.ly/Miguel-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

Majka je iznenađena kako se Migel promenio. Više ne gleda televiziju i ne uzima njen mobilni telefon kako bi gledao video-klipove. Ne želi da igra video-igricu ili provodi vreme na Internetu. Zašto? Nema vremena. Ima časove violine četvrtkom i petkom i mora da vežba violinu.

Migelu ne nedostaje njegov stari život.

„Ne želim da idem kroz život gubeći vreme, jer je upravo to igranje video-igara“, kaže on. „Ja želim da služim Gospodu.“ 🌐

Migel je pravi misionar sa svojom muzikom. Dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se otvori Centar za obuku drugih misionara na Univerzitetu Montemorelos, nedaleko od Migelove kuće, u Montemorelosu u Meksiku.

NEVEROVATNI
MEKSIKO

Meksikanci ozbiljno shvataju sport. U vremenima pre osvajanja, gubitnici ritualne igre loptom su često ubijani. Još uvek postoje opasni sportovi, poput borbe sa bikovima i rodeo (nastali u Meksiku), u kojima toreadori i jahači rizikuju svoje živote. Najpopularniji sport u Meksiku je fudbal.

13. SUBOTA, 26. jun

Edrien, 15. godina, donji red levo

Dar života

Učitelj Subotne škole imao je važnu vest za dečje odeljenje u Montemorelosu, u Meksiku.

„Poznajem jednog dečaka koji se ne oseća dobro“, učitelj je rekao. „Idemo kod njega danas popodne da se pomolimo sa njim i da mu odnesemo poklon.“

Učitelj je mislio da će se bar nekoliko dece pojaviti u zakazano vreme ispred Adventističke crkve Los Sabinos. Stigao je sa plastičnom kesom punom konzervirane hrane i čili papričica koje je hteo da pokloni dečaku u ime dečjeg odeljenja. Na njegovo iznenađenje, petnaestoro dece iz razreda se pojavilo i svako je imao poklon za dečaka. Neki su doneli toalet papir i sapun. Drugi su poneli pasulj, pirinač, šećer i so.

Deca su se vozila u dva automobila do kućice. Kuća je imala samo jednu sobu sa dva kreveta. Deca su zatekla petnaestogodišnjeg Edriena kako sedi na jednom od kreveta. Pored njega su se nalazile štake

naslonjene na zid. Edrienov otac i sedmogodišnji brat su inače spavali na drugom krevetu. U sobi je bio još i šporet sa dva gorionika i mali frižider. Svih petnaestoro dece naguralo se u sobu i poređalo oko Edrienovog kreveta. Dvanaestogodišnji Eli otvorio je svoju Bibliju i počeo da čita: „Gospod je pastir moj, ništa mi neće nedostajati“, a zatim zastao.

Edriena obično nije zanimalo da sluša reči iz Biblije. Imao je multiplu sklerozu i iako je imao samo petnaest godina, doživeo je nekoliko srčanih udara. Bio je zabrinut za svoje zdravlje.

Ali reči 23. Psalmata privukle su njegovu pažnju. „Da pođem i dolinom sena smrtnoga, neću se bojati zla, jer si Ti sa mnom“, čitao je dalje Eli.

U Edrienovom srcu se rodila želja da sazna više o Bogu. Deca su opevala pesmu o Bogu, a učitelj se pomolio za Edriena.

„Hvala ti, Bože, što smo mogli da upoznamo Edriena“, rekao je. „Molim Te, blagoslovi njega, njegovu porodicu i njegov život.“

Učitelj se ponudio da vodi Edriena u crkvu svake subote.

„To je odlična ideja!“, dečak je uzviknuo. „Zaista bih to voleo.“

Deca su se ponovo ugurala u dva automobila i uputila se nazad u crkvu. Vozili su se u tišini. Svako je razmišljao o tome kako je imao lepu kuću i dobro zdravlje. Postideli su se što su se žalili svojim roditeljima na male stvari poput toga da nemaju traku za kosu ili automobilčić koji žele.

Sledeće subote, učitelj je otišao po Edriena i doveo ga u crkvu. Dečak se odmah osećao kao kod kuće. Ljudi su ga srdačno dočekali i svideli su mu se biblijski izveštaji koje je slušao. Kako su sedmice prolazile, učio je sve više o Bogu i posebno mu se svideo događaj o Jovu koji je mnogo pretrpeo, ali nikada nije prestao da veruje u Boga. Želeo je da bude poput Jova.

Edrien je odlazio crkvu tri meseca. Ponekad su deca iz dečje subotne škole odlazila da ga posete kod kuće.

Jednog dana Edrienov otac je pozvao učitelja. „Imam odlične vesti“, rekao je otac. „Ali nije moje da vam ih kažem. Samo trenutak.“

Predao je svoj mobilni telefon Edrienu.

„Razmišljao sam o nečemu“, rekao je Edrien. „Želim da se krstim. Šta mislite o tome?“

„To su najbolje vesti koje sam ikada čuo!“, učitelj je uzviknuo. „Ovo je najbolji izbor i odluka koju si ikada mogao da doneseš!“

Obećao je da će sve organizovati oko krštenja.

Edrien je vratio telefon svom ocu. „Moj sin ima više hrabrosti od mene“, rekao je otac

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Meksiko na karti.
- Podelite sa decom da se učitelj u Subotnoj školi zove Gabriel i da su njegova dva sina, Junior i Diego, među dečacima koji su se sprijateljili sa Edrienom. Možete videti učitelja i ostale na fotografiji.
- Gledajte Edriena na Jutjubu: bit.ly/Adrian-IAD.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i činjenice iz Interameričke divizije sa: bit.ly/IAD-Facts.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite roditelje na program, kao i na to da podstaknu decu da 26. juna ponesu svoj dar Trinaeste subote. Podsetite sve da su njihovi misioniski darovi pokloni za širenje Božje reči po svetu i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote neposredno pomoći 13 projekata u Interameričkoj diviziji.
- Narator ne mora da uči Vesti iz sveta napamet, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ne bi morao da ga čita. Deca mogu da ispričaju priču, igrajući uloge Edriena, učitelja i ostale dece iz Subotne škole.
- Pre ili posle priče, koristite kartu da biste pokazali 13 zemalja u Interameričkoj diviziji, koje će dobiti darove Trinaeste subote. Ukratko opišite kako će svaki od 13 adventističkih univerziteta i fakulteta u tim zemljama dobiti Centar za obuku misionara uz pomoć darova.

dok mu je glas podrhtavao. „Ja nikada nisam uspeo da donesem odluku da se krstim.“

Deca u subotnoškolskom razredu su bila oduševljena kada su čula da Edrien želi da preda svoje srce Isusu.

Nakon pohađanja biblijskih časova Edrien je kršten dok su ga uzbuđena deca iz Subotne škole gledala. Dečaci su napravili video-snimak krštenja i dali ga Edrienu kao poklon.

Edrien je prvi i jedini adventista u svojoj porodici i on se moli da njegov otac, koji čisti cipele i tako zarađuje za život, isto bude kršten jednog dana.

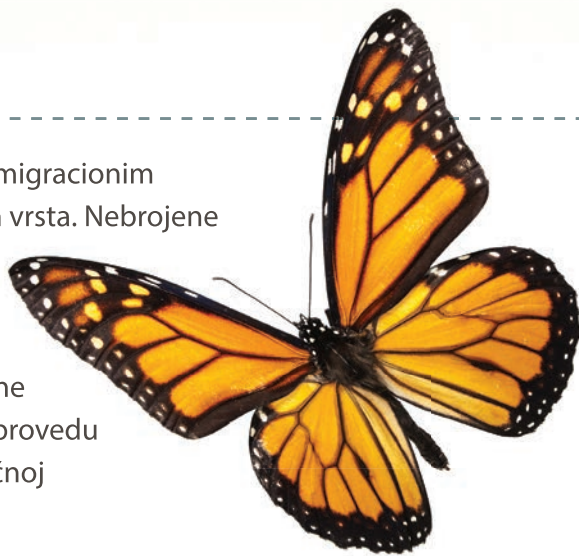
„Doneo sam pravu odluku jer osećam da zaista živim samo kad sam sa Bogom“, kaže Edrien. 🌍

Deca iz subotnoškolskog razreda su pravi misionari jer su sa Edrienom podelili svoju ljubav prema Isusu, a sada je Edrien pravi misionar jer se moli za svog oca. Ovog tromesečja darovi Trinaeste subote će pomoći da se otvori centar za obuku misionara na Univerzitetu Montemorelos, nedaleko od Edrienovog doma, u Meksiku. Hvala vam za vaše velikodušne darove Trinaeste subote koji će pomoći studentima da se obuču da postanu misionari na Univerzitetu Montemorelos i na još dvanaest univerziteta i fakulteta u Interameričkoj diviziji.

NEVEROVATNA PRIRODA

Meksiko je centralna zemlja u migracionim obrascima mnogih životinjskih vrsta. Nebrojene patke i guske lete svake jeseni u planine Meksika. Milioni ugroženih leptira Monarha migriraju svake godine iz Sjedinjenih Država da zimu provedu na šumovitim vrhovima u istočnoj meksičkoj pokrajini Mičoakan.

Budući projekti darova Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Severnoameričkoj diviziji da:

- Završi drugu fazu radova na multifunkcionalnoj sali za vežbanje u Adventističkoj indijanskoj školi Holbruk u Sjedinjenim Američkim Državama
- Izgradi zgrade za smeštaj osoblja Adventističke škole na ostrvu Palau
- Izgradi crkvu i društveni centar u Igloliku u Kanadi
- Otvori crkve za izbeglice u Kanadi i SAD-u.

Hajde da pevamo!

ZAŠTO NE DAŠ SRCE HRISTU

(OH, QUE AMIGO NOS ES CRISTO)

(MEKSIKO)

ŠPANSKI

¡Oh, qué amigo nos es Cristo!
El llevó nuestro dolor,
Y nos manda que llevemos,
Todo A Dios en oración.
¿Vive el hombre desprovisto
De paz, gozo y santo amor?
Esto es porque no llevamos,
Todo a Dios en oración.

¿Vives débil y cargado
De cuidados y temor?
A Jesús, refugio eterno,
Dile todo en oración.
¿Te desprecian tus amigos?

Cuéntaselo en oración.
En sus brazos de amor tierno,
Paz tendrá tu corazón.

Jesucristo es nuestro amigo,
De esto pruebas Él nos dió,
Al sufrir el cruel castigo
Que el culpable mereció.
Y su pueblo redimido
Hallará seguridad,
Fiando en este amigo eterno,
Y esperando en su bondad.

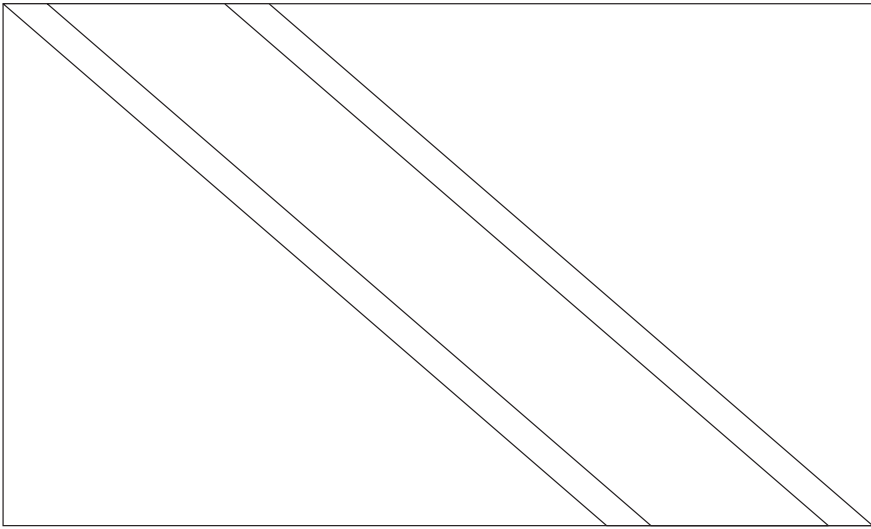
SRPSKI

Zašto ne daš srce Hristu
Da Mu bude sveti stan?
Čuj, na tvoja vrata kuca –
O, otvori dok je dan!
Predaj srce svoje Hristu
Da Mu ono bude dom!
Večni život On ti pruža –
O, otvori Spasu svom!

Zašto ne daš u svom srcu
Prvo mesto Spasu svom?
Ako želiš mir i radost,
Nek Mu ono bude dom!
Predaj srce svoje Hristu
Da Mu ono bude dom!
Večni život On ti pruža –
O, otvori Spasu svom!

Slušaj Njegov nežni poziv,
Dođi dok On zove te,
Jer će skoro milost proći,
I tad kasno biće sve!
Predaj srce svoje Hristu
Da Mu ono bude dom!
Večni život On ti pruža –
O, otvori Spasu svom!

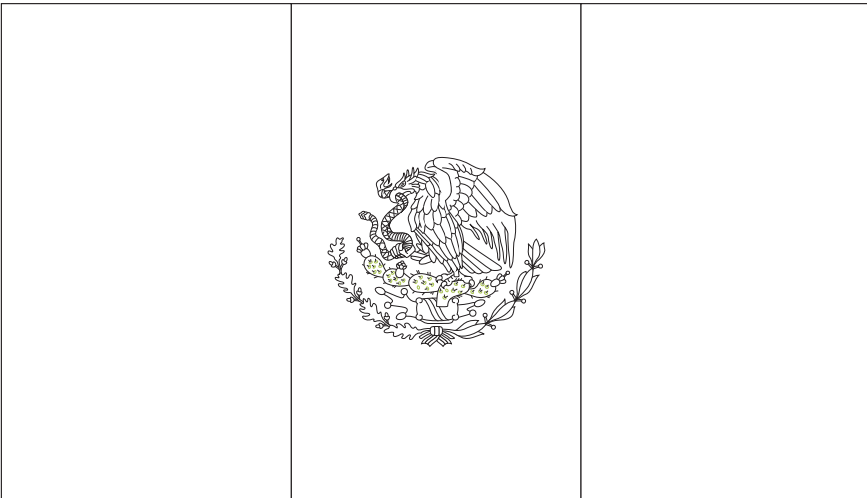
Oboj zastave

TRINIDAD I TOBAGO

UPUTSTVA:

Dijagonalnu prugu u sredini obojite crnom bojom, a tanke pruge sa obe strane ostavite bele. Ostatak zastave obojite u crveno.

MEKSIKO

UPUTSTVA:

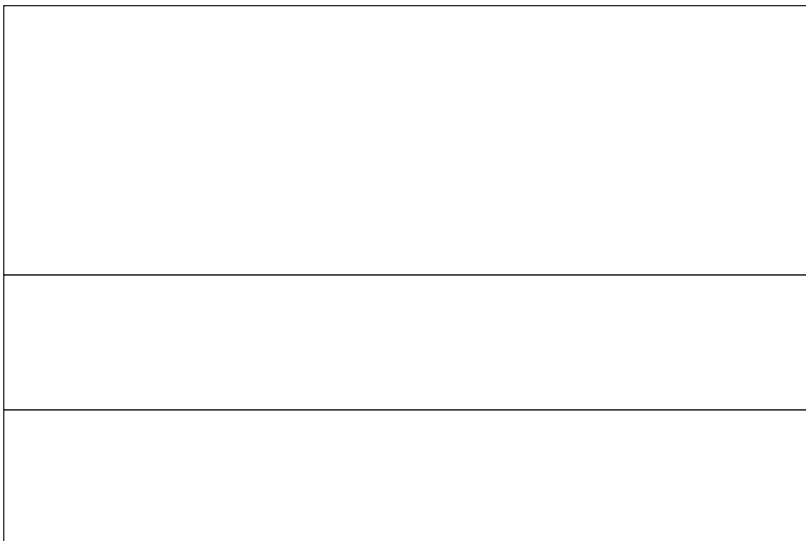
Levu stranu obojite tamno zelenom bojom, a desnu crvenom. Sredina treba da ostane bela. Orla obojite braon bojom, a njegov kljun i kandže žutom. Zmija u njegovom kljunu treba da bude zelena. Zelenom bojom obojite i venac i kaktus ispod orla.

Oboj zastave

KOLUMBIJA

UPUTSTVA:

Gornju polovinu zastave obojite u žuto. Srednju prugu obojite tamnoplavom bojom, a donju crvenom.

Hajde da kuvamo!

KOLUMBIJSKA TOPLA ČOKOLADA SA SIROM (ČOKOLADNI KALIJENTE KON KVESO)

(KOLUMBIJA)

SASTOJCI

475 ml punomasnog mleka

1-3 kašičice (5-15ml) šećera

55 g mlečne ili crne čokolade, iseckane

prstohvat mlevenog cimeta

55 g belog sira (kao mocarela, haloumi

ili keso fresco), iseckan na kockice

UPUTSTVO

Polako zagrejte mleko, šećer, čokoladu i cimet u šerpi. Kad se čokolada istopi, mutite dok ne postane glatka. Sipajte u dve šolje, a zatim podelite sir u te dve šolje. Sačekajte minut da sir počne da se topi, a zatim jedite kašikom.

Hajde da se igramo!

MORAL

(TRINIDAD I TOBAGO)

IGRAČI

Do šest

OPREMA

teniska loptica i nešto za crtanje linija, poput krede

UPUTSTVO

Nacrtajte osam kvadrata, oko 1m kvadratnog, tako da imate dva reda po četiri kvadrata. Na kraćem kraju numerišite donji levi kvadrat (1), onaj iznad njega (2), onaj iznad toga (3) i na vrhu levo (4), a zatim se pomerite gore desno i numerišite taj kvadrat (5), onaj ispod njega (6), ispod toga (7) i na dnu desni kvadrat (8). Kvadrati treba da izgledaju ovako:

4	5
3	6
2	7
1	8

Prvi igrač stoji ispred kvadrata 1 i kotrlja loptu u njega. Zatim, igrač podiže loptu i odbija je jednom u kvadratu 1. Igrač zatim postavlja svoje levo stopalo u kvadrat 1 i odbija loptu ka kvadratu 2.

Tada igrač stavlja desnu nogu u kvadrat 2 i jednom odbija loptu u kvadrat 3 i stavlja svoju levu nogu u kvadrat 4. To se nastavlja sve dok igrač ne stigne i odbije loptu u kvadrat 8.

U drugom kolu igrač kotrlja loptu u kvadrat 2, staje u kvadrat 1, podiže loptu u kvadratu 2 i odbija je dva puta. Igrač nastavlja da korača i odbija loptu dok ne stigne do kvadrata 8.

Igrač nastavlja to da radi, kotrljajući loptu u sledeći najudaljeniji kvadrat, ulazeći u kvadrat da bi došao do lopte, a zatim odbija loptu isti broj puta kao broj kvadrata. Na kraju će igrač odbiti loptu 8 puta na polju 8. Zatim se igrač okreće i odbija loptu 8 puta u svakom kvadratu dok se vraća na početak.

Ako igrač stane na liniju ili odbije loptu na liniji ili ne uspe da odbije loptu tačan broj puta, na redu je sledeći igrač.

Da izazov bude teži za stariju decu, svaki igrač mora da pljesne dlanovima svaki put kada on ili ona odbiju loptu.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-snimak o misiji koji sadrži video-izveštaje iz Interameričke divizije i šire. Preuzmite ili pustite snimak sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight. Slike koje deca mogu obojiti možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Informacije na internetu:

Slede izvori informacija koje bi mogle biti korisne u pripremi za misioni segment Subotne škole. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Kolumbija: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/ColGovt
CIA Svetska knjiga činjenica	bit.ly/CIAWFBCol
Meksiko: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/MexGovt
Usamljena planeta	bit.ly/LonPlanMex
Posetite Meksiko	bit.ly/Visit_Mex
Trinidad i Tobago: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/TandTGovt
SAD vesti i Svetski izveštaji	bit.ly/USNWRITT
Spreman za put	bit.ly/TripSavTT

Adventisti sedmog dana

Interamerička divizija	bit.ly/SDA_IAD
Severna kolumbijska unija	bit.ly/SDA_NCUC
Južna kolumbijska unija	bit.ly/SDA_SCUC
Centralna meksička misija	bit.ly/SDA_CMUM
Čiapaška unija	bit.ly/SDA_CMUC
Međuokeanska meksička unija	bit.ly/SDA_IOMUC
Severna meksička unija	bit.ly/SDA_NMUC
Jugoistočna meksička misija	bit.ly/SDA_SMUM
Karipska unija	bit.ly/SDA_CUC
Južna karipska unija	bit.ly/SDA_SCC
Misija u Tobagu	bit.ly/36GkO6j

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar.

Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote biti direktno namenjena za projekte u Interameričkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili trostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod:	Gabrijela Popović
Lektura:	Dragana Todoran
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

INTERAMERIČKA DIVIZIJA

UNJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Divizijska crkva	1	0	145	[NEMA]
Atlantsko-karipska misija	86	4	31,577	494,000
Belizjska misija	95	38	47,043	408,000
Karipska unija	635	114	246,979	3,864,000
Centralna meksička misija	250	151	87,829	45,609,047
Čiapaška unija	1,340	1,838	252,071	6,609,679
Kubanska unija	343	146	36,973	11,212,000
Dominikanska unija	929	444	353,763	10,400,000
Holandsko-karipska misija	37	6	9,798	285,000
Istočna venezuelanska misija	593	270	183,451	13,881,589
El Salvador, misija	796	204	195,792	6,454,000
Francuski Antili-Gvajana, unija	143	24	29,438	1,093,000
Gvatemalska misija	1,017	273	236,216	17,581,000
Haitčanska misija	612	512	480,496	11,263,000
Honduraška misija	471	227	102,008	9,746,000
Interokceanska meksička unija	1,760	1,392	204,506	26,188,376
Jamaičanska unija	696	35	319,066	2,811,000
Severna kolumbijska unija	1,002	573	127,840	21,751,493
Severna meksička unija	688	411	156,197	40,995,962
Panamska misija	371	232	91,374	4,219,000
Portorikanska unija	312	8	33,303	3,059,000
Jugocentralna američka misija	528	325	116,481	11,606,000
Južna kolumbijska unija	756	316	158,291	28,622,507
Jugoistočna meksička misija	588	588	71,717	7,173,935
Zapadna venezuelanska misija	659	262	173,834	14,634,411
UKUPNO:	14,708	8,393	3,754,188	299,962,000

PROJEKTI:

Otvaranje centara uticaja „Bolji život“ u trinaest mesta.